

Ярослав Масляк

Найкраща Мати

Ярослав Масляк

НАЙКРАЩА МАТИ

П'єска на 1 дію з пісеньками
і танцями для шкільних дітей.

С і д н е й 1 9 7 0 .

Обкладинка роботи мал. Е.Козьолковської.

Видання Братства ім. св. Андрія в Лідкомбі,
НПВ.Австралія.

Відбито офсетом 250 примірників.

Дійові особи:

Зайчик

Вивірочка

Учителька

Оленка - сирітка

Ростик

Юрко

Галя

Тарасик

Оля

Маруся

Гриць

Метелик

Ангел

Гурт квіток,грибків і комахок.

Гурт школярів.

Школярі.

xxxxxx

Прем'єра п'єски відбулася 26.6.1954р.у Ст.Філіп Черч Гол на " Святі Матері " улаштованим чнями Рідної Школи ім. Княгині Ольги під керівництвом учительки Е.Козьолковської.

xxxxxx

Музика починає грати пісню: "Вітай весно!" Поволі розкривається завіса. Бачимо поляну в ліску у соняшний весняний день. Загальна радість. Грибки, комахки і квітки танцюють і співають пісеньку. До танку приглядаються пташки, потім вивірочка й зайчик. Гурт танцює вальса сполученого з хороводом. Пташки танцюють характерний – ритмічний танок, зайчик і вивірочка – веселий. Таночки короткі, але ефектовні. Не робити перерви між танками, одне випливає з другого, музика переходить з мелодії в мелодію. Уникати штучності. Це має бути природня радість, все тішиться приходом весни.

1. В серці пісня, в серці туга,
 Бо весна прийшла
 І надія мов райдуга
 Веселить серця:

2. Вже травичка зелениться,
 Повно квіточок,
 Все радіє і сміється,
 Чути спів пташок:

Приспів:

Вітай весно, вітай поміж нами
 Тобі ми складаєм пісні,
 Хай з сонечком радість остане

Між нами в ті дні чарівні.

При кінці таночка зайчика з вивірочкою чути зда-
лека спів дітей. Зайчик раптово пристає і з пере-
ляком, що радше збуджує сміх, хвилину наслухує. Ді-
ти співають першу строфу пісеньки: "Куку - Ку-
ку!"

ЗАЙЧИК: Гей, втікайте! Не чекайте!
 Поховайтесь поки час.
 Чути пісеньку здалека,
 Школярі ідуть до нас.

Комашки і квіточки починають розбігатися. Виві-
рочка вибухає голосним сміхом і це здержує пе-
реляканих.

ВИВІРОЧКА: А бодай ти краще дез!
 Не мисливець це ні пес,
 Щоб усіх так налякати.
 Фе! Встидайся Балухатий.
 Завжди ти страхом підшитий,
 Щодо сполох тут робити?
 Школярі, це чемні діти
 Кривди не будуть робити
 Ні звіряткам, ні пташкам,
 Ні маленьким комашкам.
 Ось, прийдуть тут, погуляють,

Пісеньок нам заспівають
І підуть назад до хати.

ЗАЙЧИК: А все ж краде заховатись.
Не ризкуй! говорить тато,
Хоч це діти, їх багато.

Комашки: Заховатись!

КВІТОЧКИ: Заховатись!

ВИВІРОЧКА: Можемо і це зробити,
Від дітей чогось навчитись.
Поховаймося де хто хоче,
Чи за кудик, чи в норі
І поглянем як гуляють
На дозвіллі школярі.

Пісню дітей чути чимраз голосніше. Все ховається,
хвилинку сцена порожня. Діти кінчають другу строф-
ку пісеньки:

1. Куку, Куку! – чути в ліску.

Ходім, співаймо

І повітаймо

Божу весну.

2. Куку, Куку! – пташко мала!

Ти нам співала,

Правду сказала,

Щезла зима.

Пісня затихла, вбігають перші школярі. Їх троє.

ЮРКО: Як тут гарно в нашім гаю
 На весні, немов у раю
 Все цвіте, все зелениться,
 Сонечко до нас сміється.

Галя бере малого Тарасика і закрутилась з ним
 млиночком. Раптово пристає і наслухує.

ГАЛЯ: Чуєш, пташечка співає.
 Хто це, кос чи шпак малий?

ТАРАСИК: Не вгадала, а я знаю.
 Це співає соловій.

ГАЛЯ: (сміється)
 Тю, дурненький! Та ж це птичка,
 Що співає тільки в нічку.

ТАРАСИК: Що, а в день хіба не може?

Вбігають діти за ними йде вчителька.

1. Дівчина: Як тут гарно, милий Боже!

2. ДІВЧИНА: Повно в гаю вже квіток!

ГРИЦЬ: А ось виріс вже грибок!

РОСТИК: Може друзі гру пічнемо?

ЮРКО: А в що гратися будемо?

1. ГОЛОС: Жмурки!

2. ГОЛОС: Войну!

3. ГОЛОС: Щупака!

4. ГОЛОС: Перегони!

5.ГОЛОС: Третяка!

РОСТИК: Я думаю, краде в мишку
Ну, і в котика – опришка!
Я на котика голошусь,
Вибирайте мишку, прошу.

Діти уставляються в коло, один школярик сполошив
з-за дерева зайчика, який перелякано біжить про-
сто до дітей.

ЮРКО. Зайчик! Зайчик! В коло брати!

МАРУСЯ: Буде разом з нами гратись!

Діти ловлять зайчика в коло, який бігає сюди
й туди і хоче втекти.

УЧИТЕЛЬКА: Маєш Ростик у вже мишку.

Лови котика – опришку!

Ростик метнувся ловити, але зайчик вирвався
з кола і втік.

ГОЛОСИ: Втік нам зайчик! Втік нам, шкода!

РОСТИК: Гарна це була пригода!

ЮРКО: Чом не взяв ти соли Ростик,
Щоб посипати на хвостик?

(діти сміються)

УЧИТЕЛЬКА: (пледе в долоні)

УЧИТЕЛЬКА: Перервіть на мить ви жарту,

Хочу дось вас запитати.

Хто з вас діти відгадає,

Чом прийшли сюди, до гаю?

РОСТИК: Щоб погратись.

ЮРКО: Поспівати.

МАРУСЯ: Щоб послухати пташок.

ГАЛЯ: Або, щоб квіток нарвати
І сплести собі вінок.

УЧИТЕЛЬКА: Так, щоби квіток нарвати,

Бо сьогодні мами свято.

Роблять це в цілому світі

Чемні всі і добрі діти.

Мати всіх вас доглядає

І кормить і зодягає.

Як котре з вас захворіє,

Мати труду не жаліє,

Вдень і довгими ночами

Добра мати все над вами

І рятує вас як знає.

Мати в школу посилає

Вас, щоб були ви письменні

І розумні, добрі й чемні.

То ж сьогодні в мами свято

Ви нарвіть квіток чудових,

Щоб в дарунку мамі дати

В знак пошани і любови.

Ви малі то хоч квітками

УЧИТЕЛЬКА: Звеличайте свято мамі.

Відплатить їй за всі труди,

Мама рада з того буде.

ГОЛОСИ: Гурра!

Славно!

Гей, скоріше!

МАРУСЯ: Хто нарве квіток гарніших?

Діти розбігаються і збирають квіти. Малий Тарасик підходить до вчительки, з напів плачем:

ТАРАСИК: Прошу пані, я маленький,
Всі збирають так скоренько...
Наздігнати їх не могу!..

УЧИТЕЛЬКА: Я сама тобі поможу.
Не турбуйся любий синку,
Будуть квіти за хвилинку.

Учителька бере Тарасика за руку і виходить. Видно тут і там дітей як збирають квіти. Входить Оленка. Вона сумна й задумана, в руках у неї нема квіток. Двоє дітей побачили Оленку, перестали збирати, пристанули.

ОЛЯ: А ти чому стоїш Оленко,
Чом не збираєш квітів з нами?

ОЛЕНКА: Бо...
(починає плакати, заслонивши личко.)

крізь сльози:)

ОЛЕНКА: Бо я сирітка. Я без мами...
(вибігає, діти дивляться вслід за нею.).

ОЛЯ: Жаль мені Оленки.

ГРИЦЬ: Бідна...

ОЛЯ: Бачиш, Грицю, ми щасливі,
Що у нас є мати рідна.

З-поза дерев вибігає хлопчик з китичкою квітів,
гордо показує дітям:

ІВАСЬ: Глянь, які мої красиві!

Входить учителька з Тарасиком. У нього теж китичка квітів.

ТАРАСИК: А у мене теж є квіти!

УЧИТЕЛЬКА: Час додому вже нам діти!
(гукає на дітей)

Ге-ей, Гей!

ГОМІН: Ге-ей, гей!

УЧИТЕЛЬКА: Ге-ей, гей!

ГОМІН: Ге-ей, гей, Ге-ей, гей!

Групками по двоє - троє збігаються діти.

УЧИТЕЛЬКА: Збірка! Всі, кого бракує?
Ростик скоро порухує.

РОСТИК: (почав рахувати)

Де Оленка?

МАРУСЯ: Де Оленка?

УЧИТЕЛЬКА: Хто з вас знає де Оленка?

ОЛЯ: Прошу пані, я це знаю.
Вже нема Оленки в гаю.
Не збирала квітів з нами
І побігла із сльозами
Стежкою де дуб крислатий.

РОСТИК: Мусіло їй жалко стати,
Що сирітка. І до хати
Певно вже пішла сама.

УЧИТЕЛЬКА: (гукає) О-лен-ко!

ГОМІН: О-лен-ко-о-о!

УЧИТЕЛЬКА: О-лен-ко-о-о!

ГОМІН: О-лен-ко-о-о-о!

УЧИТЕЛЬКА: Ні, таки її нема. (задумалась).

Я забула на хвилину,
Що Оленка сиротина.
Бідна дівчинка маленька,
Важко стало на серденьку
І втекла від нас до хати.
Мушу її відшукати.
Заспокою і розважу,
Казочку я їй розкажу.
(звертається до дітей)
Час вертатись вже нам діти.
Всі з вас назбирали квіти?

ДІТИ: Всі! Всі!

УЧИТЕЛЬКА: То ж у пари поставайте,
Гарно пісню заспівайте,
Щоб почули всі у гаю
Як школярики співають.
Я з Тарасиком позаду.
Стерегти буду громаду,
А ти Ростик, командиром!

РОСТИК: Раз, два, три, чотири!..

Діти починають співати довільну пісеньку і відходять. Хвилинку сцена порожня тільки чути пісню. Потім з-поза дерев виходить поволі Оленка і дивиться вслід за дітьми. Хоче побігти за ними, але роздумується і йде до переду сцени. Сідає під деревом і бере личко в долоні. Поволі пісня стихає. На задньому плані вибіг зайчик і дивиться в напрямі куди пішли діти. Махає на прощання лапкою.

ЗАЙЧИК: Щасливої вам дороги!

Вже тепер я без тривоги!
(грає на носі, назустріч йому вибігає вивірочка).

ВІВІРОЧКА: Ну, і як там Балухатий,
Певно серце було в п"ятах?

Зайчик: А ти смійся чи не смійся,
Я страху досить наївся.

Стільки шуму, стільки крику
Збило мене з пантелику.

ВИВІРОЧКА: І чого було лякатись?

Діти думали погратись
Так з тобою. Жарт зробили.

ЗАЙЧИК: Ледве вирвавсь я насилу...
І такий жарт маю в носі,
Серце ще товчеться й досі.
(побачив Оленку. Через хвилину здивовано дивиться на неї, до вивірочки:)
Глянь! Дитина залишилась,
Певно в гаю загубилась.
Та чекай, щось так неначе...

ВИВІРОЧКА: (до й собі дивиться)

Так, вона сидить і плаче.

ЗАЙЧИК: Хоч страху нагнали много
Школярі мені тут нині,
Я покажу їй дорогу,
Хай не плаче. Жаль дитини.
(Звірятка підходять до Оленки.)

ВИВІРОЧКА: Дівчинко, не плач! ну, годі.

Станемо тобі в пригоді.
(Оленка дивиться на звірят.)

ЗАЙЧИК: Проведу тебе кусочок,
Стежкою аж на горбочок.
А там вже село близенько.
Ну, ставай! Підем швиденько.
Бачиш, в мене довгі ноги

І я знаю всі дороги.
 Ну, ходи! Не бійсь нічого!
 Проведу, як друга свого.

ОЛЕНКА: Дякую вам любі друзі
 Що для мене не байдужі,
 Але я не заблудила,
 А навмисне залишилась.

ВИВІРОЧКА: Що?.. Так чом тоді ти плачеш?
 Я не розумію, бачиш...

ЗАЙЧИК: І для мене це новина.
 Розкажи, що за причина.

ВИВІРОЧКА: Розкажи! Цікаво буде,
 Чом то плачуть теж і люди.

ЗАЙЧИК: Бо я плачу, як дістану.
 Бачиш, татко б"є погано...
 Може і тобі, дівчатко
 Дав гарячих п"ять твій татко?

ОЛЕНКА: Ні, не б"є мене мій батько.
 Але добрі ви звірятка
 Й допомогти мені охочі,
 То ж спитати щось вас хочу.
 Розкажіть, чи є в вас мати?

ВИВІРОЧКА: Як ти можеш це и питати?

ЗАЙЧИК: Звісно є, а як без мами,
 Хто ж опікувався б нами?
 Хто у день і серед ночі
 Нас стеріг би? Тільки очі
 Доброї для нас матусі.

То ж нічого не боюся
І спокійно могу спати,
Як є коло мене мати.

ВИВІРОЧКА: Моя мама добра й мила
І тебе теж погостила б,
З неї гарна господиня,
Є горішків повна скриня.
Знають всі її звірятка,
Бо це славна акробатка.
Як з тополі скаче сміло,
В тебе серце заціміло б.

ЗАЙЧИК: Моя мама дорогенька
То відома всім спортсменка.
На звірів олімпіяді
У бігу на п'ят^хсот ярдів
Була перша, хочеш знати.
О, таку матусю мати
То і славно і приємно!

ОЛЕНКА: Так, мій зайчику. Напевно!
А у мене є турбота,
Що відпала вся охота
До сміху і до забави.

ЗАЙЧИК: Розкажи, бо я цікавий.

ОЛЕНКА: Знаєте, були тут діти
І збирали в гаю квіти,
Бо сьогодні в кожній хаті
Добра мати має свято.
Це день матері на світі

То ж всі діти у привіті
Квітів їй дають китичку,
Щоб всміхнулось мами личко.

ВИВІРОЧКА: Дуже гарно, але в гаю
Чом ти плакала, не знаю.

ОЛЕНКА: Щасливі ви, бо в вас є мати
І годі вам це відгадати.
А в мене важко на серденьку
Тому я плакала тихенько.
Кому квіток я назбираю,
Кого в цей день я звеличаю?
У мене матері нема,
Бо я сирітка, я сама...

ВИВІРОЧКА: Відна ти дівчинко маленька
І я зі щирого серденька
Тобі у горю співчуваю,
Але порадити, не знаю.

ЗАЙЧИК: І я не знаю, що сказати,
Бо тут пораду важко дати.
Це може знати лиш сова,
Вона в нас мудрість лісова.
Так що ж? Удень в дуплі дрімає,
Над чимсь поважно розмишляє
Й не схоче навіть говорити...

ВИВІРОЧКА: Піду, готова ще набити.
Та добру ти піддала думку,
Я теж нарву квіток китичку
І дам матусі в подарунку,

Хай радістю цвіте їй личко.

ЗАЙЧИК: А я з тобою теж метнуся
І назбираю квіточок,
Бо я люблю свою матусю
І добрий з мене є синок.

ВИВІРОЧКА: Продавай же нам сестричко,
Боя добра є для всіх
І на твоїм гарнім личку
Замість смутку буде сміх. (побігли).

ОЛЕНКА: (дивиться за ними)
Йдіть щасливі, йдіть до мами,
Звеселіть її квітками.
(махав їм рукою на прощання).
Тільки я сама блукаю
Серед квітів тут у гаю.
Вивірочка й зайчик сірий
Дуже добрі і чемненькі...
Та, чи можуть знати звірі
Чом в людей болить серденько?..

Оленка стає сперта на дерево й задумується. Вбігає веселий метелик і танцює. По таночку танцювальним кроком він підходить до Оленки.

Метелик: Гей! Ти подруго гарненька
Чом стоїш така сумна?
Глянь, як всюди веселенько!

Ще ж прийшла до нас весна.
 То ж ходи зі мною граться!
 Радости це час настав.
 Будем стрибати, ховатися
 Між квітками серед трав.

ОЛЕНКА: Ах, який же ти гарненький!
 Мій метелику маленький!
 Та чи можеш ти сказати,
 Чи є в тебе рідна мати?

МЕТЕЛИК: Це ж весна моя матуся,
 Батько – сонечко з небес,
 То ж радію і сміюся,
 А зі мною світ увесь.
 Ну, ходи і у таночку
 Ми закрутимось млинчиком.

ОЛЕНКА: Рада б я з тобою дуже
 Йти, погратись між квітками...
 Та журба у мене друже,
 Бо не маю я вже маму.

МЕТЕЛИК: Що таке журба, не знаю.
 Цілий Божий день гуляю,
 Мед з квіток моя пожива,
 То ж живу собі щасливий.
 З сонечка промінням ясним
 Граюсь серед трав прекрасно,
 А як сну прийде година,
 Квіточка моя хатина.
 То ж – продай! Ще поки день

Йду послухати пісень
 І в таночку між квітками
 Пожартую ще з бджілками.(побіг).

Музика починає тихо грати "Пробудження весни"
 Зіндінга.Дальші слова Оленки йдуть як мелоде-
 клямація.

ОЛЕНКА: (розглядається довкола)
 Як тут гарно в нашім гаю .
 На весні.Усе співає,
 Все радіє.Кожна квітка
 Усміхається до мене...
 Тільки я одна – сирітка.
 Чом мене лишила нене
 Наче квітку при дорозі?...
 А сама пішла – до Бозі.
 Хто потіхи слово скаже
 І пригорне до серденька?
 Хто погладить,хто розважить,
 Як нема у мене неньки.
 Ах,як важко сиротині
 Ти один лиш знаєш Боже.

ідає під деревом,бере личко в долоні і засни-
 яє.Музика на повний голос грає "Пробудження
 есни".Раптово з-за дерев б'є світло.Музика
 тихає.Входить ангел,іде до Оленки і гладить

її по головці.

Ангел: (на тлі притишеної музики)
Не сумуй моя дитино!
Я в біді тобі поможу.
Я твій ангел - Хоронитель,
Бо при тобі на сторожі
Бог мене післав, Спаситель.
І тебе я, люба доню,
Завжди вдень і вніч хороню,
То ж у добру й злу годину
Я при тобі все дитино.
Знаю кожний я твій вчинок
І думки твої Оленко,
Знаю теж і ту причину
Чом болять твоє серденько.
Не сумуй! Є в тебе мати
Крада всіх мамів на світі.
Є кому квіток нарвати
І принести у привіті.
Це Марія - Божа Мати!
Із Ісусиком маленьким.
Сиріткам усім на світі
Заступає любов неньку.
Місяць травень її хвали
І квітки порозквітали,
То ж нарви квіток гарненьких
Звеличати Божу Неньку.

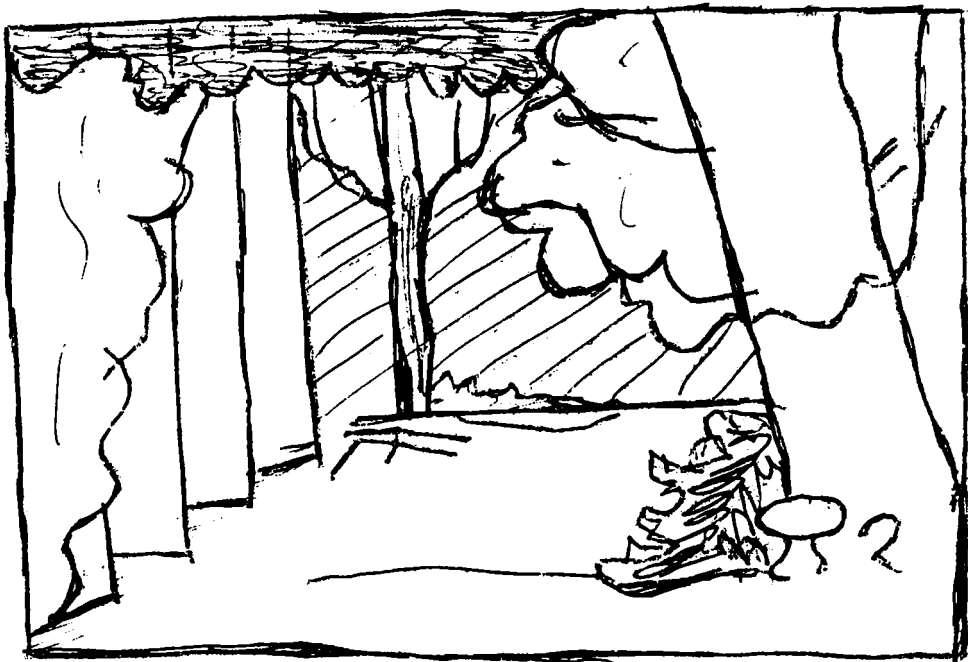
Ангел зникає і по хвилині Оленка пробуджується.
Радісно усміхнена розглядається довкола. Встає.

ОЛЕНКА: Чи це тільки сон чудовий,
Чи ангелик був тут мій?
Ні, я чула кожне слово,
Чула голос той ніжний...

Оленка дивиться туди де з'явився був ангел і пригадавши щось, скоренько береться збирати квіти. Музика знову голосніше грає. Зайчик і вивірочка побачили Оленку, порозумілись мимічно і теж починають збирати квіти. Оленка зупиняється з квітами в руці. Музика знову стихає до мелодеклямації.

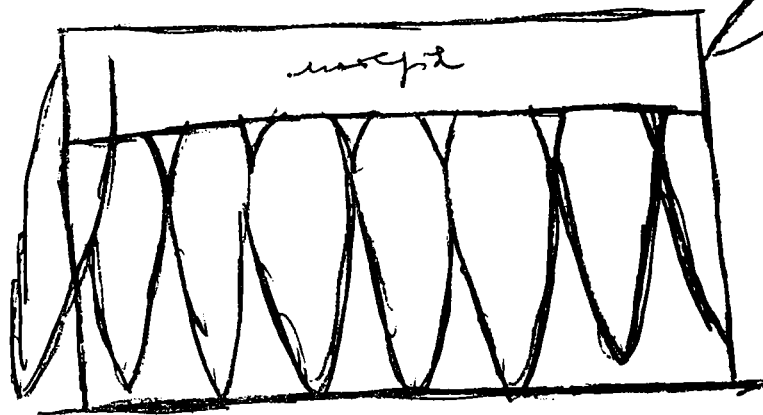
ОЛЕНКА: І у мене теж є мати,
Краця всіх мамів на світі.
Під іконою Марії
Що з Ісусиком маленьким
Покладу у дарі квіти.
Як весело б'є серденько!..

З обидвох боків сцени підбігають зайчик і вивірочка. Музика починає грати на повний голос. Звірятка подають Оленці квіти, які вона бере усміхнена і з вдячністю глядить на вдоволених зайчика і вивірочку.

проект гекопайи.

Проекти костюмов к Биток.

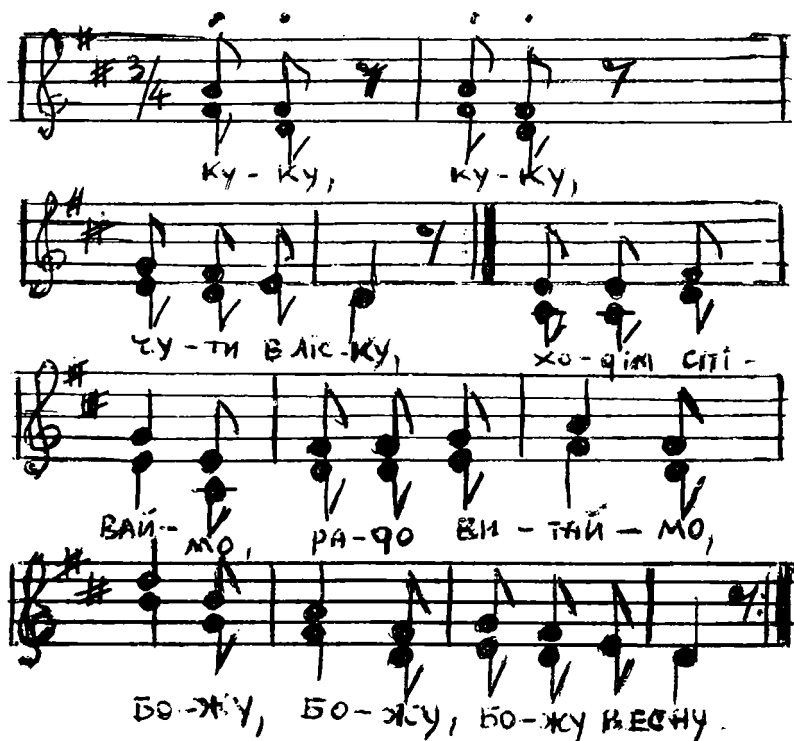
зеркало

зеркало

ВЕСНЯНКА.

Муз. Н. Вахнянин

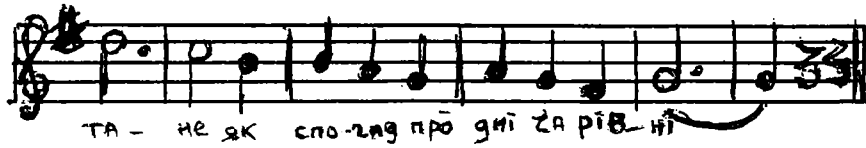

1. Куку, куку, чути в ліску,
Ходім співаймо,
Радю витаймо,
Божу, Божу, Божу весну.
2. Куку, куку, пtiчко мала,
Ти нам співала,
Правду сказала,
Дезла, дезла, дезла зима.

В І Т А І В Е С Н О . . .

Муз. О. Курочко

В сер-ці піс-ня, в сер-ці ту-га,
 бо вес-на прий-шла і на-
 гі-я мов рай-чу-га ве-се-
 литє сер-ця, ві-тай ве-
 сно, ві-тай по-між на-ми то-ді ми скля-
 га-єм піс-ні, - хай ра-дість між на-ми ос--

Пісенька " Вітай Весно " є з репертуару театру малих форм " Веселий Львів ". Слова до пісеньки написав поет О.Тарнавський. Тут у п"єсці вони де до змінені для вжитку шкільних дітей .